

Debat fra Landsudvalget for Svin's Årsmøde den 25. oktober 2005.

Torben Poulsen

Jeg vil starte med at sige tak fra Landsforeningen for 3 gode og fyldige beretninger.

I kom vidt omkring, og det er altid spændende at høre hvad I har på dagsordenen, det giver jo stof til eftertanke hjemme ved os selv.

Jeg vil springe hård og kontant ud med Claudi. Det er helt spændende, vi er lige pludselig enige, det er aldrig sket tidligere. Noteringen er ikke tilfredsstillende, det kan vi kun give dig ret i, og den har heller ikke været det i lang tid, det har du også ret i. At du ikke forventer den bliver det i den nærmeste fremtid, er vi meget kedede af at høre, for det havde vi selvfølgelig forventet. Det kan ikke være rigtigt, at det kun er sygdomme i andre lande, der kan gøre, at vi i Danmark kan få en ordentlig pris for vores slagtesvin. Jeg har en opfordring til Danish Crown om at gå ud og gøre det samme som Arla har gjort. De har garanteret deres medlemmer og dermed producenter en afregningspris, de kan leve af. De har garanteret at producenterne får 2,28 kr., så vidt jeg husker, til næste år.

Hvis vi så siger, at slagterierne i Danmark i 2006 betaler os 9,40 kr., så skal vi nok lade være med at brokke os, når vi kommer her igen til næste år.

Det er trist at høre, at den effektivitet vi har ude i staldene, som Landsudvalget har gjort rede for, er vi 59 øre foran tyskerne inden vi kommer til slagteriet, at den skal sættes til på slagteriet, for det er jo blot en konstatering af, at vi er meget dygtige som landmænd, men vi er knap så dygtige til at drive slagteri.

Det er et frit og liberalt erhverv, vi agerer i, sagde du også. Det er nemlig rigtigt. Du siger også, at de 1 mio. smågrise, der bliver eksporteret giver 1.000 mand på beskæftigelsen, og det er så lidt af et problem for dig. Dertil vil jeg sige, at det altså overhovedet ikke er noget problem for mig. Som primærproducenter er vi nødt til at sende grisene derhen, hvor vi får den bedste pris. Så må jeg da også lige sige, at du modsiger dig selv, for du siger, at der skal ske fortsat omkostningsreduktion i Danmark, og ekspansionen skal ske i udlandet. Så selvom vi beholder grisene hjemme i Danmark, så vil vi jo ikke få flere slagteriarbejdere af den grund.

Lindhart sagde, at vi kunne producere grise til 7 kr. pr. kg i en tænkt situation, hvis vi tog de bedste fra db-tjek og kørte det sammen, så kunne man lave dem til 7 kr. pr. kg. Det beder jeg slagterierne om at glemme hurtigst muligt, at de har hørt.

Lindhart var også inde på i hans beretning, at vi er inde i en højkonjunktur og det ikke dækker produktionsprisen. Det er meget trist, at vi her i en højkonjunktur ikke engang har fuld omkostningsdækning, så vi kan få en ordentlig indtjening til os selv ud fra de mange penge, vi alle sammen har investeret.

Jeg giver dig også ret i, Claudi, at vi skal have trimmet slagterierne yderligere, hvis vi skal have en chance for at beholde slagtesvinene hjemme i Danmark.

Du sagde også noget, som jeg ikke tror holder i fremtiden, nemlig at du forventer politisk medspil. Blot fordi svineproduktionen går ned i Danmark med 1 mio. eller 2, så tror jeg ikke på, at politikerne er parate til at bakke op om erhvervet. Det er noget med, at hvis man skal få det til at blive en god historie, så er det ligesom Jacob Haugaard sagde, at vi skulle have medvind på cykelstierne og det år vandt vi Tour de France. Men det er ganske utænkeligt, at vi kan få medvind på cykelstierne, ligesom vi kan få politisk medspil. Jeg tror, at vi har stillet os i en situation, hvor politikerne ikke regner erhvervet for noget fremover.

Lindhart sagde også, at vi stærkt bevæger os mod en pris på 8 kr. pr. kg, samtidig med at produktionsomkostningerne sagde du også var 9,40 kr. Det er klart utilfredsstillende og jeg mener, at slagterierne skal komme og fortælle os, hvordan de har tænkt dem at vi kan få en pris for vores grise, der dækker vores omkostninger i fremtiden.

Lindhart var også inde på, omkring eksport af levende grise, at det havde du ingen problemer med, det har jeg heller ikke. Vi skal ikke gøre det til noget problem, at vi føder den tyske fødevarerindustri eller den tyske slagtesvineproducent med smågrise. Vi har en værditilvækst på smågrise i Danmark og sælger dem til Tyskland, hvis det er dem der giver den bedste pris, det er der ikke noget unaturligt i.

Han sagde også, at han ikke turde gætte på eksporten næste år. Hvis vi skal have en pris der er væsentlig under tyskernes til næste år, så tør jeg godt sige, at den stiger, men jeg håber fortsat på, at vores slagterier i Danmark kan give en ordentlig pris, så det igen kan blive attraktivt at beholde grisene i Danmark.

Lindhart var også lige kort inde på transport af de nye transportbestemmelser, der træder i kraft den 15. august næste år, men du sprang let og elegant henover dem, synes jeg. I runde tal vil erhvervet få en omkostning på 20 mio. på den konto, fordi vi skal have 20 % ekstra areal på bilerne. Der har Landsforeningen anlagt en retssag mod Justitsministeriet, for at få den lov trukket tilbage, fordi den strider mod EU-lovgivningen. Der er det også skuffende at konstatere, at hverken slagterierne eller dansk landbrug er parat til at bakke op i den retssag, der eventuelt skal køres, enten ved danske domstole eller EU-domstolene.

Så til Orla. Det er bekymrende, når du har luftrensning på dine tegninger, det koster penge. Du har selv sagt tidligere, at det havde vi ikke råd til, og det er jeg fuldstændig enig med dig i. Vi kan ikke lægge flere omkostninger over på erhvervet som gør, at vores produktionspris bliver højere. Du nævnte også, at vi havde topresultater i danske svinehold, især i soholdet. Derfor er det også bekymrende, at vi ser, at man sælger vores gener ud af landet til forærringspriser. Så siger Orla selvfølgelig, at dem sælger vi ikke til forærringspriser, men vi er nu engang tvunget af konkurrencemyndighederne til at sælge dem ud af landet, og det ved vi ganske udmærket, men vi kunne da tage og forlange en ordentlig pris for dem. Prisen må vi da dog selv bestemme.

I det seneste nummer af vores blad, der har vi en artikel der omhandler verdens bedste gener til forærringspris. Landsudvalget har hele tiden sagt, at vi har styr på vores gener, der er ingen der kører med på frihjul. Det troede vi ikke på, så vi kontaktede nogle tyske landmænd for at høre, om de havde købt dansk sæd i Tyskland, og hvad de havde givet for det. Vi fik en faktura tilsendt, hvor der var 17 portioner renracet Yorkshiresæd, der var købt til 6,10 euro., altså 45 kr. pr. portion, hvor vi i Danmark i dag giver 131 kr. Så tyskerne bidrager i hvert fald ikke til avlen i Danmark i fuldt omfang.

Det var det, jeg havde skrevet ned, men der var mange andre ting, I kom rundt om, men tiden er jo knap, så jeg vil slutte med at sige tak for samarbejdet med Landsudvalget, vi har haft i årets løb. Det har fungeret godt, og det vil vi sige tak for.

Henrik Buhl

Ja, tak for beretningerne.

Jeg skal prøve at gøre det kortere. Først lidt med noteringen. Det er jo det gennemgående tema.

LU udsendte den 30. august 2005 en pressemeddelelse med overskriften "Næsten ens økonomi for danske og tyske svineproducenter" og underoverskriften "Afregningen for danske svineproducenter er lavere end de tyske, men det opvejes stort set af en højere effektivitet". Der er ingen tvivl om, at LU mener det positivt. Jeg har bare svært ved at se det positive i, ligesom Bent Claudi Lassen i øvrigt, at trods den høje effektivitet er vi ikke i stand til at have en bedre økonomi end vores tyske kolleger. Og jeg bryder mig ikke om den måde, man blander vores effektivitet sammen med noteringssituationen på. Ude i bedrifterne, der arbejder vi konstant på at forbedre vores effektivitet og dermed også vores relative indtjeningsevne, og vi er altså i stand til på dette område at ligge helt i front i Europa, og det til trods for højere og højere krav til dyrevelfærd og miljø samt høje lønomkostninger og omkostninger generelt.

Som producenter kunne vi ønske os, at Danish Crown på tilsvarende vis ville være i stand til at tilbyde os en høj notering, en som ville ligge i den rigtige ende af skalaen. Jeg er ikke i tvivl om, at man i Danish Crown er meget dygtige, og gør meget rigtigt, men man kan ind imellem komme i tvivl om de tilpasninger der er nødvendige, altid kommer med rettidig omhu. Ligesom ude i besætningerne er det en forudsætning, for at man kan levere et ordentligt resultat. Alternativt er, at man konstant er bagefter. Med de førnævnte overskrifter synes jeg, at LU kommer til at virke som en indirekte forsvar for Danish Crown, og jeg synes ikke, at LU skal tage debatten på den måde. Debat mellem Danish Crown og andelshaverne er nødvendig, men det skal vi nok selv klare.

Og så lidt til Orla med medicinforbruget. Der er nok ingen, der er uenige i, at si skal have så lavt et medicinforbrug som muligt, men vi skal også se tingene i rette perspektiv. Vi har i forvejen et af de laveste medicinforbrug i verden. Der var en LVK-dyrlæge for nylig, der skrev et stykke i Effektivt Landbrug om vores medicinforbrug, og illustrerede på glimrende vis hvordan en sygdom, som giver en stigning i forbruget gør, at vi i Danmark får en procentvis høj forbrugsstigning, og det er jo klart når vi ligger lavt, så vil en lille stigning gøre, at vi procentvis stiger meget. Det er vigtigt, at vi kommunikerer ud, at når vi ligger så lavt, så vil det give udsving der procentvis er store, så vi skal være stolte over vores lave forbrug. Tak.

Anders Haargaard

Tak for beretningerne. Der var en industrimand som engang sagde "Jeg sejrede af helvede til", og det er så et spørgsmålstejn.

På 3. år i træk må vi konstatere, at vores evne til indtjening som svineproducenter ikke er acceptabel. I 2003 var der 8,24 kr. pr. kg slagtekrop til svineproducenten, og i 2004 var den på 9,18 kr. pr. kg., og som det ser ud i dag, og som vi har set, så ser det ikke ud til at blive meget bedre i 2005. Og med prognosen for 2006, så er det 4 år i træk, at det er helt galt med noteringen. Det får mig til at stille et spørgsmålstejn ved – hvor er vi på vej hen – og om de er ærlige nok, når det gælder mellem os kollegaer.

Tallene i regnskabet i vores Landboforening i 2004 viser nemlig, at det ikke var andet end halvdelen, der havde en positiv konsolidering, altså med en notering på 9,18 kr. Jeg kunne godt tænke mig, at de tal som bliver brugt i db-kalkuler indeholder udgifter fx gylleudbringning og forrentning af besætning m.m., således at de reelle tal fra produktionen bedre kan gennemskues.

Er det en bjørnetjeneste, når vi går og tror, at vores redning kommer ved hjælp af værdistigninger. Jeg vil gerne se nogle værktøjer, der kan få mere end halvdelen af producenternes resultater til at matche det, det reelt koster at producere svin i Danmark, så her er altså en stor udfordring til jer i LU.

Det giver selvfølgelig anledning til at spørge, hvad der skal til, så derfor kunne jeg godt tænke mig at viderebringe hvad vi har drøftet i det lokale svineudvalg i Sydthy. Og det er om der er plads til at vi som producenter kan blive ved

med at finde penge til det, der fordyrer og ikke gavner producenterne direkte. Her tænker jeg på omkostninger, forskning indenfor miljøtiltag der fordyrer produktionen uden at hæve vores indtjening, og det er sådan noget som luft og lugt. Får den praktiske svineproducent nok ud af Landsudvalgets aktiviteter? Er aktiviteterne målrettet nok til producenterne og dem, der går ude i staldene? Den grundlæggende viden – kan vi fx opgradere den formidling bedre, end det sker i dag?, og undervisningsmaterialer – det er stadig en mangelvare ude på vores landbrugsskoler.

Vi mener, man kan lave alle de skemaer og edb-tekniske løsninger, der skal til, men den dag der ingen strøm er på pc'en eller vores kære edb-program for en gangs skyld skulle strække, er vi så klædt på til at passe de grise.

Det er levende dyr, der står foran os, og kan vi fornemme, hvad der sker derude, hvis alt teknikken svigter. Vi ser gerne, at flere giver deres bidrag med til at løse nye tiltag, da det sommetider virker som om, at forbindelsen til grisestalden og forståelsen for den økonomiske manglende indtjening er noget langt borte fra LU og deres medarbejdere. Er det fornuftigt, at de lokale udvalg sideløbende med LU's aktiviteter skal bruge penge på at udvikle styringsredskaber til den praktiske svineproducent. Kan vi undgå at opfinde den dybe tallerken to gange.

Jeg syntes faktisk også, at der bør sættes yderligere fokus på sundhedsstyring. Som jeg har nævnt i anden sammenhæng, mener jeg, at det vil være på sin plads, men som producent kunne man få en pris på hvad det vil koste at screene sin besætning for alle de sygdomme, der er kendt i forbindelse med den årlige blodprøveudtagning. Det må kunne lade sig gøre at sætte ting i system, så prisen bliver den rette og det bliver til et godt værktøj at handlingsplanen kan udføres, i stedet for at vi famler i mørket. Det kunne måske også være med til at forbedre situationen omkring forbrug af antibiotika.

Til sidst, vil jeg gerne appellere til, at vi både som producenter men også branchen som helhed, holder op med at komme med overskrifter, som ikke fører til en bedre fremtid for erhvervet. Her tænker jeg specielt på den artikel om jordpriser i LandbrugsAvisen i fredags. Det er direkte løgn, når de skriver, at jorden handles til flere hundrede tusind kroner. Vi mangler dokumentation for sådanne påstande, så prøv lige at tænke jer om, dem der skriver de overskrifter, og til journalisterne, hvad gavn er det til for os i et erhverv, der skal fortsætte mange år endnu. Det er vist kun til dem, der er ved at forlade erhvervet. Strukturudviklingen er her, men der er ingen grund til at presse på, så længe vi ikke har viden og hænder der skal til, for at løse opgaven. Tak.

Lindhart Nielsen

Jeg vil starte med dig, **Torben Poulsen**. Det var sådan set kun nogle få stykker rettet direkte mod mig, og dem vil jeg gerne svare på. Det ene er, at det er præcist, som du siger, at de 7 kr. var en tænkt eksempel. Vi skal også have modet til at sige til hinanden, hvad er den bundgrænse som vi optimalt kan nås. Det er selvfølgelig kun den vej rundt det er ment, og det er et rent optimistisk teoretisk regneeksempel ud i det ekstreme.

Ja, så siger du så, at du ikke tror på politisk opbakning for at forandre tingene. Jamen, så var der jo sådan set ingen grund til at holde en beretning i dag, hvis vi ikke havde det. Jeg mener, at nu når vi har opfyldt samtlige krav som politikerne har stillet os, dyrevelfærd, dyreværn, miljø osv., så vil det da være mærkeligt at have den politik at sende dyrene hen til områder, som ikke opfylder de samme krav, som det man egentlig ville opfylde, for at gøre det så godt for dyrene som muligt. Derfor er vi selvfølgelig optimistiske og går til politikerne og siger, at nu har vi leveret varen.

Nu skal vi have lidt mere rum, så vi kan opfylde opgaven og levere den vare med den flotte indpakning, som de har ønsket. Det er den måde vi går til politikerne på, og jeg tror selvfølgelig også på, at vi skal kunne få bedre forhold – det er vores indgang, og det er det, vi skal opnå. Ellers har vi sådan set, som jeg indledte beretningen, set skriften på væggen, og det er en udvikling som jeg heller ikke tror politikere synes er positiv.

Jeg vil ikke komme meget ind på transportreglerne, men jeg sagde det præcis i beretningen – man skal ikke bruge særregler, fordi man har strukturelle problemer i landet, vi skal have EU-regler på transportområdet, hverken mere eller mindre, og alle skal opfylde dem.

Til det om gensalg, så ved du jo godt, at salget af dyr i EU er jo frit, og der har vi ikke muligheden for at styre det. Der, hvor vi har ansvaret, det er afgifter og royalties, og der har vi selvfølgelig fuldstændig samme indgangsvinkel som dig.

Hvis vi ikke får noget ud af det, skal vi selvfølgelig ikke handle, og vi skal sørge for til hver en tid at få det maksimale udbytte, og det er det, vi stiler efter og er i fuld gang med. Jeg syntes faktisk, vi har fået lagt nogle gode skinner ud, som vi kører på. Hvis der skulle ske en fejl af en eller anden mærkelig årsag, så tager vi selvfølgelig fat på det. Det håber jeg ikke er sket, men det er klart, at det ikke må ske, og det skal rettes op, hvis det er tilfældet. Men jeg har ikke fået dokumentationen!

Til Henrik Buhl. Der var et enkelt spørgsmål. Nej, vi mener jo heller ikke fra Landsudvalgets side, at vi skal bruge vores effektivitetsfordel for at dække huller til Tyskland. Det, vi forsøgte med pressemeddelelser og den udregning, vi lavede, var faktisk sådan i alt ordentlighed at lave et regneark, for at kunne give landmanden det rette svar på, hvis man får sådan noget med den der kødprocent og alle de andre ting, der indgår i sådan et regnestykke, hvad betyder det så for mig, og hvad er op og ned. Vi var jo også i tæt dialog med Landsforeningen, og jeg tror ikke vi er uenige om, at det regneark er sat rigtig sammen, og så er det sådan set op til den enkelte at få sat sine egne tal i. Det jeg sagde i beretningen var, at man hele tiden skal huske på, hvor man som svineproducent får den bedste notering, og så er det korrekt, der er ca. 60 øre til fordel for Tyskland.

Til Anders Haargaard. Du har mange gode ideer, som jeg be'r Orla Grøn Pedersen svare på.

Orla Grøn Pedersen

Først til Torben Poulsen. Vi er jo helt enige om det med lugt, at vi ikke kan bære en omkostning, som jeg nævnte, men vi mener stadig væk, vi er nødt til at arbejde med nogle teknologier, som jeg siger, der er mere effektive og langt langt billigere, og det er det jeg forsøgte at sige i min beretning, og det er det, vi arbejder efter i vores arbejdsplaner. Men der er heldigvis mange konventionelle veje til at begrænse **lugtgener** for naboerne udover dyre teknologier, og den balance tror jeg også, vi finder i fremtiden.

Så var du inde på det med avlsdyr – Lindhart har sådan set svaret på det, men helt konkret det eksempel du nævner fra Tyskland, har vi gjort meget for at finde ud af, men vi kan ikke få at vide, hvor det er sket. Jeg kan ikke afvise, det er sket, men så er det klart fordi der er nogen, der har omgået reglerne, og det kan vi naturligvis ikke acceptere. Jeg vil også tilføje, at vi ikke skal sælge dyrene til foræringspris, og vi har strammet meget op på de procedurer, uanset om det er den ene eller anden der sælger avlsdyr Vi kan ikke acceptere, at der ikke mindst betales det samme i avlsafgift i udlandet som en dansk svineproducent betaler, og det er for 2. og 3. generationsdyr. Det gælder også på 3. landsmarkeder. I behøver ikke at være bekymrede for det, men snyd kan vi ikke helt komme ud for. Jeg kan også bekræfte, at dem der har gjort det og blev afslørede, de ved hvad konsekvenserne er.

Til Henrik Buhl. Med hensyn til antibiotika – du har helt ret i, at måden man kommunikerer på, er meget meget vigtig. Som du udtrykte det giver en stigning på nogle få tusinde tons procentvis meget. Senest så vi det i TV i aftes.

Men det er et ømtåleligt emne. Vi tror på, at vi står os ved at gå ud og påvirke forbruget i nogle besætninger. Vi kan se det på vores statistikker, det vil sige fra Vetstat. Vi kender det også fra egne forsøg, der opstår nogle steder verner, og det er der vi kan gøre en indsats, og klart få signaleret til det politiske system, at vi ønsker at gøre det så godt som overhovedet muligt. Men når man nu én gang er verdensmester, som jeg har udtalt til nogle aviser, så er det svært at gøre det ret meget bedre.

Til Anders Haargaard. Du var inde på mange ting. Nye idéer med hensyn til edb-programmer også hvem der skal finansiere det, styringsprogrammer i det hele taget, og sundhedsstyringsprogrammer som måske kunne være med til at mindske medicinforbruget. Desværre må jeg nævne et program som **FarmWatch**. Vi har brugt mange penge på det til overvågning af vandforbrug som er korreleret til sygelighed, og dermed kunne være med til at reducere medicinforbruget. Det har vi ikke haft stort held med. Der er solgt et halvt hundrede stykker i Danmark. Men eller vil jeg sige, at faktisk er jeg meget enig med dig i, at vi skal se på alle de muligheder der er, og hvis ikke de årlige møder, vi har med lokale svineproduktionsudvalgsformænd, næstformænd og konsulenter samt vores medarbejdere er nok til at få opsamlet idéer. Vi gør, hvad vi kan, og vi må prøve at gøre det bedre.

Om så landmændene får nok for det LU gør, ja, det er jo svineproducenterne, der skal afgøre dette jf. Lindharts og min beretning og meget andet af det vi sender ud, men det håber jeg sandelig på, at I gør.

Vi vil i de kommende år prøve at fokusere mere på core-business (fokusere), det vil sige, de ting der reducerer omkostninger og effektiviteten. Men vi slipper ikke for at arbejde for at operere inden for de rammebetingelser, som er en "must" for at være svineproducent i Danmark.

Men en klar tilkendegivelse til, at hvis nogen har idéer til noget vi kan gøre anderledes, finansieringsmodellen kan også diskuteres, så vil vi gerne tage en diskussion om det.

Bent Claudi Lassen, Jeg skal prøve sådan meget kort at give et svar på det i alle tre var inde på, nemlig den utilfredsstillende notering og indtjening. For det første, så skal vi jo have et meget sikkert grundlag som svineproducent, for at træffe den rigtige beslutning set hjemmefra gården og produktionen. Derfor er jeg godt tilfreds med, at LU har givet os de fuldstændige tal for, hvad er fordelagtigt og hvordan kan vi producere smågrise, og hvad koster det, og hvad skal der til i forhold til at lave en eksport af smågrise til udlandet. Det er et beslutningsgrundlag, vi skal have, og det er godt, vi har fået det, så klart og grundigt som det nu er gennemarbejdet.

Det næste, som Torben Poulsen er inde på - og som vi var enige om - det er, at vi overhovedet ingen skrupler har i forhold til, at når vi har nogle rammebetingelser og muligheder, der betyder at vi for øjeblikket eksporterer så meget som vi gør, og det er den bedste løsning for den enkelte producent, jamen så sker det. Når jeg nævner de 1.000 arbejdspladser, så er det jo for at understrege, det som Lindhart havde mange eksempler på, at hvis vi ikke får nogen andre betingelser, hvorunder vi kan lave en totalproduktion, som jo er den optimale produktion på vores landbrug, så fortsætter den trafik til skade for arbejdspladserne og til skade for den værditilvækst vi kunne have taget hjem. Det er det, man må forholde sig til. Vi skal nok agere, både som svineproducent og slagterier i forhold til de betingelser vi har.

Så til det som I siger, jamen kan I nu ikke gøre det samme som Arla nu har meldt ud, nemlig at garantere en pris. Det er jo ikke det der hjælper noget som helst i forhold til om vi er konkurrencedygtige eller ikke konkurrencedygtige.

Det der er altafgørende er, som en af jer jo sagde rigtigt, vi skal bare ligge den rigtige ende af skalaen når vi sammenligner os med de andre noteringer, der er ingen anden måde at gøre det her på. Vi er enige om, at vi ligger ikke godt nok.

Derfor så er der kun en vej, at vi er konkurrencedygtige som svineproducenter, og at vi tager de tiltag i slagteriselskaberne, der gør at vi kommer til at ligge i den rigtige ende. Vi kommer ikke op og ligge på den tyske notering. Det er et stort importland, og med det der er sket omkring deres arbejdsmæssige forhold, det er i øvrigt også i en række andre lande, jamen så kommer vi ikke op og får samme notering. Men vi skal op og være meget tættere på dem, sådan at det sammen med den effektivitet vi er bedre til her i Danmark giver os en højere indtægt end en tysk og hollandsk svineproducent. Det er det afgørende for, om det er de danske svineproducenter, der overlever i de kommende 10 år i forhold til de tyske og hollandske. Det, at vi som det kæmpe store eksportland, vi er, at vi både som svineproducenter og slagteriselskab er bedre end de andre.

Eneste kommentar jeg i øvrigt har til det med rettidig omhu, om vi har været hurtige nok. Det der skete i 2004/2005, det var jo at det tyske arbejdsmarked faldt fuldstændig sammen. I ved hvad der er af arbejdsløsheder i Tyskland, vi ved at det har vi udnyttet ved at flytte nogle af tingene derned, det skete altså i 2004/2005, og det kan vi jo ikke lave om på, men det var der det skete, og det er derfor vi kom så meget bagefter som vi gjorde. Nu er der taget en lang række tiltag på begge slagteriselskaber - både på omkostningsbesparelser og automatisering i Danmark, på udflytning, hvor det er fordelagtigt. Det gør jo selvfølgelig, at vi kommer tættere på de andres notering, også eksportlandenes noteringer igen, ingen diskussion om det. Er det så rettidigt nok, jamen jeg kan bare stille jer det spørgsmål.

Husk på alle de fusioner vi har gennemført lige op til for to år siden. Var vi da kommet på det samme tidspunkt og havde sagt, nu har vi købt det næststørste slagteriselskab i England, vi er flyttet ud i Polen, TiCan og Danish Crown har investeret både i Polen og i England, så ved jeg godt, hvad I havde sagt til mig.

Nu må I lige få det til at fungere, som I har sat i søen, inden I tager så store skridt. Jeg er glad for vi gjorde det så hurtigt, som vi gjorde, men inderømmet havde vi vidst det med det tyske, så skulle vi have gjort det et år før. For det er det, der skal til, at vi nu tager de tiltag og tager gevinsten hjem for det vi har foretaget, og så kommer videre af den samme vej. Ikke en garanti på 8 kr., fordi vi ikke kan garantere os ud af det her, vi kan kun lave et mere konkurrencedygtigt slagteriselskab, og så ved hjælp af LU også gøre det endnu bedre derhjemme.

Der er én bemærkning jeg også er nødt til at komme med i forhold til Torben Poulsen. Det er hvorfor vi ikke vil være med til at håndtere det med den danske enegang på de + 20 % på eksporttransporterne. Er der nogen, der hurtigt har taget klar afstand, så er det Lindhart og Gert Karkov på det samlede erhvervs vegne. Det har jeg også gjort meget tidligt og meget klart. Du ved også godt Torben, at vores egne folk arbejder intensivt på at skaffe ammunition til, at vi skyder det der ned igen. Vi skal nok finde frem til at gå hårdt på det her. Så det er ikke rimeligt at sige, at du nu rejser en retssag på det her, og det er det, der løser det hele. Det er normalt ikke det, der løser det hele. Vi går efter en løsning og vi skaffer ammunitionen som vores folk er ved, og vi er enige om hvad målet skal være.

Halvor Risager

Jeg vil gerne sige tak for nogle gode beretninger. Medicinforbruget i Danmark er der jo meget fokus på, og vi er jo verdensmestre med et lavt medicinforbrug, men målet må jo hele tiden være at gøre det bedste bedre, og nu når I hører, så vil jeg da ikke undlade at opfordre jer til at interessere jer noget mere for sundhed og **vådfoder** i stedet for sygdom og medicin.

Vådfoder fra dag 1 efter fravænnning kan i mange besætninger løse både Lawsonia og fravænningsdiaréer uden medicin, og det har der jo også været nogle artikler i pressen om her i løbet af sommeren, men jeg syntes måske nok, at det er et område som man rent forskningsmæssigt burde dyrke noget mere her i Danmark.

Jeg har egentligt lavet et indlæg hjemmefra, som ikke kræver svar. Jeg har kaldt det for "Jeg undres".

Vi husker sikkert alle her i sommer, at en polsk chauffør på en dansk smågrisetransport havde lagt sig til at sove på en tysk parkeringsplads. Desværre havde han glemt at tænde for ventilationen til grisene med det resultat, at ca. 100 smågrise døde. Vi oplevede, hvordan pressen og et politisk flertal udenom regeringen anført af Chr. H. Hansen fra Dansk Folkeparti lagde pres på Justitsministeren, for at få reglerne for grisetransporter ændret. Formålet er at gøre det så kostbart at transportere grise til udlandet, at transporten holder op. Vi kan se, at et flertal i folketinget er meget interesseret i at grisene i Danmark har det godt, og at hvis tingene går galt, så skal der skrides til handling.

Sidste år skete der det på et sygehus, at en patient blev glemt på et toilet i 3 dage, inden han blev fundet. I år skete det, at en mand på 78 år døde, fordi sygehuset havde glemt at give den kommunale hjemmehjælp besked om, at manden var kommet hjem. Af gode grunde havde systemet derfor ikke besøgt manden, for at give ham den nødvendige pleje, med det resultat at manden var død af tørst og sult. Ældresagens direktør Bjarne Hastrup appellerede til folketingets partier for at få strammet reglerne omkring samarbejdet mellem sygehuse og den kommunale hjemmepleje op. Når man ser, hvordan systemet reagerer, hvis det er smågrise, det drejer sig om, så kunne man jo forvente at systemet også ville reagere, når det er syge mennesker, der dør på grund af svigt i den offentlige sektor – men jeg har ikke set, at hverken pressen eller nogen folketingspolitikere, ikke engang Chr. H. Hansen har lagt pres på nogen minister, for at på forbedret samarbejdet mellem de offentlige instanser.

Folketingets flertal er åbenbart indstillet på at handle hurtigere og mere kontant, når smågrise dør, end når syge mennesker dør af svigt i den offentlige sektor. Jo, jeg syntes da også, at grisene i Danmark skal have det godt, men jeg må samtidig sige, at jeg undres over, hvordan det politiske system under tiden prioriterer imellem forskellige sager. Tak.

Peter Gæmelke

Jeg kunne ellers sige til Halvor, at du glemte hindbær-historien, sådan for at fuldende din historie.

Tak for 3 rigtig gode beretninger, ikke mindst de to faglige beretninger. Jeg er faktisk ganske stolt over at være med i et system, hvor der er så meget fokus på den faglige udvikling af vores erhverv, og hvor I har forstået at bore ned i alle de emner, som er relevante for os svineproducenter, for at vi kan optimere vores produktion og også alle de emner, som er på den politiske dagsorden, og hvor vi er nødt til i vores faglige system i vores forskning og udviklingsaktiviteter at sætte fokus på hvordan vi når nogle bedre resultater for også at få en folkelig politisk opbakning til vores produktion.

Med den indgang vil jeg egentligt også godt håbe, at du lyttede Torben. For du sagde, at vi ikke kan vinde den politiske opbakning her i landet. Jeg mener, det er fallit, hvis du allerede på forhånd siger, at den politiske opbakning vinder vi ikke, Jeg mener netop, at LU med Lindhart og Orla i spidsen har demonstreret, at vi sagtens kan arbejde for også at vinde den politiske dagsorden og folkelige opbakning til den produktion, som vi er mange, der er dybt afhængige af hver dag, og som mange i det omgivende samfund er afhængig af, og derfor fuld opbakning til, at vi fortsat sætter fokus på de faglige områder og sætter penge af til forskning og udvikling. Det er også en lille smule svar til dig, som stillede spørgsmål ved, om LU bruger for mange penge – det syntes jeg er sundt, at vi i alle vores systemer stiller spørgsmålstejn ved, om vi nu bruger pengene fornuftigt. Lige såvel som det er relevant, at hvis det er en bedre forretning at sælge slagtegrisen syd for grænsen end nord for, så skal vi naturligvis gøre det, men vi skal altså også have mod og vilje til at sætte noget af, til det der rækker fremad, og som skal sikre, at svineproduktionen overlever om 10, 15 og 20 år. Det er nogen af de ting, som der skal arbejdes med.

Jeg mener, at det er meget vigtigt, og jeg mener faktisk også, at Landsforeningen bør yde en betydelig indsats for at medvirke til at sikre den politiske opbakning. For har vi ikke den politiske opbakning, så er det helt klart min opfattelse, at mange svineproducenter opgiver ævret alene af den grund, fordi det er træls at være hadet i et samfund. Det er nu engang skønnere at være vellidt, accepteret og respekteret for sine handlinger, så derfor går appellen egentligt på, at du i højere grad, skal prøve at søge den politiske opbakning, involvere dine medlemmer i også at deltage i nogle samfundskontaktaktiviteter, der kan give os et flot billede ud af til. Jeg var i Tivoli i sommers og afviklede grisvæddeløbet inden midt på den store plæne, og jeg kan sige jer, at det var en kanon oplevelse. Selv københavnere var dybt optaget af den der lille nuttede gris, der løb rundt, og se hvem det var der kunne komme først over målstregen.

Medicin har været nævnt. Vi skal blive bedre til at komme ud og fortælle hvor gode vi i virkeligheden er, og hvor lidt vi i virkeligheden påvirker resistensforbruget i Danmark. Jeg kan simpelthen ikke i disse dage lade være med at undres over, hvordan folk står i kø nede ved apotekerne for at hamstre, fordi der nu er noget influenza på vej mod det danske samfund.

Tænkt på hvor meget resistens det kan risikere at opbygge i os mennesker frem for vores helt normale immunitet, som vi har i vores krop, det er ikke meget inde i debatten.

Det kan godt undre, og jeg må spørge Per Thorup, om det ikke også fra dyrlægeforeningens side engang imellem kunne være relevant at slå til lyd for, at I vil bevare retten til at behandle syge dyr, og ikke altid kun snakke om hvor forfærdeligt det er, at I med jeres medicinudlevering opbygger resistens i vores dyr, når vi nu har et af verdens laveste niveauer. Jeg er uforstående overfor det, men det er måske mig, der ikke forstår det. Tak for 2 rigtig gode beretninger men indlægget fra Claudi var der nu ikke meget at sige tak for, med den prisudsiget.

Per Knudsen

Det der bringer mig herop er faktisk det som Peter Gæmelke sluttede med, så omkring medicindebatten. Det er for at køre videre af den vej, som Orla lidt resignerede på, og det er, at jeg mener vi alle sammen skal gå herfra med, at vi kan være utrolig stolte af det lave medicinforbrug vi har. Det skal vi alle sammen gå ud og fortælle de forbrugere vi møder, som ellers kun får informationen som i aftes. Det virker ensidigt at sige, at det er os, der har et problem i Danmark, hvor det faktisk er omverdenen, der har et langt større problem end vi har. Det bør vi gå ud og sige det klart til omverdenen, for når vi møder forbrugeren derude, så er de undrende. For de vidste ikke, at vi var førende på den front, for det er ikke det, de får at vide i mediernes, så derfor har vi alle en opgave - vær stolte over det, vi gør, og stå ved det vi gør. Det var mine ord, tak.

Kaj Munk

Ja, jeg vil indledningsvis sige tak for beretningerne. De har været meget inspirerende, der er dog et par enkelte småting. Når man går op i Brugsen, Coop Danmark, så er det rystende at se hvor stor en del af vores fødevarer, der kommer fra udlandet, det er faktisk kedeligt. Når man så spørger Brugsen og stiller krav om, at de bruger lidt flere danske fødevarer, så siger de, jamen det er meget billigere at købe udenlandsk, og vores forbrugere vil have de billige fødevarer. Når man så fortæller om Salmonellastatus mv., så er man mere eller mindre fuldstændig ligeglads fra Brugsens side. Ja, ussel mammon, det er penge og kun penge. Eksempelvis kan jeg sige, at vi kiggede på noget bacon og kunne godt ane, at der var kød i det bacon enkelte steder, men det var det.

Et af vores helt store problemer i svineproduktionen er tolerancetærskelen fra vores naboer, den er yderst lav. Jeg kan på egen krop mærke det, at vi har nogle følsomme næser til naboer, og det vil jeg da vove at påstå, at det er der mange andre her i salen, som har.

En anden ting er den tolerance – det er næsten lige meget hvad vi gør, så er det ikke godt nok. Det er blevet legalt at klage over alt muligt. Det er blevet legalt at hænge svineproducenter ud som meget useriøse, og jeg skal ikke komme ind på, hvad vi også bliver kaldt. Det er ganske ubehageligt at blive skrevet om i pressen.

Så har jeg en opfordring til vores svineproducenter I skal deltage i samfundskontakten, det er faktisk ikke så nemt at få svineproducenter til at deltage i det, men de som har deltaget har haft nogle kæmpe oplevelser. Når man får skolebørn fra København på besøg, og de siger, at de slet ikke kan genkende de billeder, de ser i tv om, hvordan dyrene har det, og når de kommer hjem, så er det eneste negative faktisk buschaufføren, som rynker lidt på næsen, når de her langhårede piger kommer ind med deres hår, der lugter lidt af gris. Men det er en utrolig givtig oplevelse af have dem på besøg, det må jeg sige. Jeg vil kraftigt opfordre flere til at gøre det.

Jeg kan ikke huske, hvem der var inde på det. Men hvorfor skal vi have åbne registre som CHR-registeret, der er jo ikke nogen af os, der kan gå ind og se hvad en skolelærer får i løn eller se på hans kontoudtog. Det kan man jo reelt her, man kan gå ind og se hvor mange grise jeg vil leverer hver uge, og de kan gå ind og se hvilken notering jeg vil få, det er simpelthen et temmelig åbent register. Jeg går da ind for, at der skal være åbenhed overfor det offentlige, men hvorfor skal gud og hver mand kunne gå ind og snage i vores regnskaber og vores gødningsregnskaber. Alt kan de gå ind og snage i, hvis de bare spørger os eller stiller spørgsmål om, det er jeg egentlig lidt ked af, fordi vi ikke har den samme åbenhed den anden vej, men det kan være, der er nogen, der ved besked om det.

Torben Poulsen

Jeg skal gøre det kort denne gang. Claudi, du siger i dag, at vi ikke kommer op på den tyske notering, ambitionsniveauet er sænket. Sidste år skulle vi op på den tyske notering. Så siger du også at vi tager gevinsten hjem nu, jeg tør slet ikke at tænke på hvordan det var gået, hvis vi ikke havde lavet de investeringer. Til Peter Gæmelke. Du siger, at vi vinder den politiske dagsorden, og vi får politisk opbakning, og det skal vi arbejde for. Det gør vi sandelig også, og håber du får ret, men jeg vil ikke spille på det. Tak.

Poul Fritzner

Jeg skal gøre det meget kort, og jeg er ikke ophidset. Så jeg har ikke brug for at køre 40 km her i salen, og det er der nok heller ikke plads til.

Det, der får mig op, det er, at jeg syntes, der har været en god debat angående den danske notering kontra den tyske. Jeg syntes også den måske bør blive lidt mere nuanceret være lidt mere realistisk. Altså, det er sådan, at vi er ude og give en 6-7 mia. kr. i lønninger, og det er jo godt nok, men hvis vi trækker de 15 % fra, så sparer vi 1 mia. kr., og så giver det 40 kr. mere pr. gris, altså 1 mia. mere til de danske bønder, og det er måske en debat man skulle lægge mere vægt på, og være mere ærlige om.

Jeg skal også sige, at jeg selvfølgelig er utilfreds, Lindhart, når du i din debat og også Peter Gæmelke er bange for at komme ind på krydsoverensstemmelse i debatten. Jeg er utrolig træt af, at man blander mig som planteavler og min griseproduktion sammen i en stor pærevælling.

I har ikke turdet tage kampen med politikerne. I tør ikke tage den i EU. I er nogle bangebukse, når det kommer til debatten på et højere plan, det syntes jeg ikke er fair. Og Peter, jeg syntes ikke det er fair, når du siger, at man laver nogle gode billeder og godt samfundskontaktarbejde, men vi får ikke skilt tingene ad. Vi har tabt denne debat, og vi taber den også de næste år, så længe at tingene bliver blandet så kraftigt sammen.

Jeg har ikke noget koncept på, hvordan vi får skilt tingene ad, men tør vi ikke tage debatten, så vinder vi aldrig kampen. Tak.

Lindhart Nielsen

Der har været flere, der har været inde på det med medicin. Jeg syntes, vi har forsøgt at finde balance med at forklare, at vi har et utroligt lavt medicinforbrug og der skal faktisk ikke ret store infektioner indover grænsen, før det stiger procentvis utroligt meget. Det skal vi selvfølgelig fortsætte med at forklare.

Samtidig syntes jeg også det er vigtigt med den undersøgelse som Orla gik igennem, med dyrlæger og producenter, som har et væsentligt større forbrug end gennemsnittet for at se, er det berettiget eller ikke berettiget. Så kan vi efterfølgende med sikker stemme sige om medicinforbruget er korrekt. For i bund og grund er der sådan set ingen der ved, om udgangspunkter har været alt for lavt, eller om vi er startet med at behandle for lidt i forhold til de sygdomme, vi har. Det er sådanne ting vi forhåbentligt, ved den der afklaring, der foregår, finder ud af om det er korrekt.

Til Kaj Munk. Tolerancen er indimellem ikke nem at håndtere. Men jeg syntes faktisk, som der også er blevet sagt, at det ofte er dem vi ikke har haft fat i, som har det mest negative syn på os. Når man først får fat i folkene og dyrker samfundskontakten, så syntes jeg faktisk det går udmærket. Lugt og andre ting opstår jo sjældent meget konkret i bestemte sager. Det er mere sådan en overordnet holdning man har til erhvervet, så derfor er det utroligt vigtigt, at vi fastholder, at vi har et stort antal af vores kolleger, der deltager i samfundskontakten på alle niveauer.

Omkring det åbne CHR-register, der har jeg også sagt i beretningen, men den kamp er tilsyneladende tabt og ikke noget at gøre ved.

Til Poul Fritzner. Det vigtigste ved de forskellige kontrolbesøg og 5 % kontrol og andre ting, det er faktisk det Orla understregede, i forbindelse med alt kontrol, så er det utroligt vigtigt, at man i stedet for at gå i petitesser, så begynder at koncentrere sig om det overordnede og helhedsindtrykket, og så få tonet de små detaljer ned som i bund og grund ikke har nogen betydning for nogen. Vi skal arbejde videre for så få af de forskellige kontroller som muligt. Vi skal også undgå at nogen bliver fanget i en kontrol, som kun har en betydning i forhold til bureaukrati eller andre ting – det er ikke rimeligt. Tak.

Orla Grøn Pedersen

Til Halvor Risager. Det er rigtigt, der er mange gode erfaringer med vådfoder. Desværre er det et fodringssystem med eller uden fermentering, hvor variationen desværre er lidt for stor. Vi har, i relation til det, du sagde om at gøre mere ud af det, et meget stort projekt i gang med Danmarks JordbrugsForskning, for netop at se på mikrobiologien. Hvordan man styrer det, og hvad det er, der påvirker og gavner den tarmflora, som kan være til gavn for grisen, så den er mere modstandsdygtig overfor Lawsonia. Forhåbentligt kan det føre til et mindre behov for antibiotika.

Til Kaj Munk. Jeg kender godt det, du er oppe imod, og det er en understregning af, at man skal passe på lugtproblemer i forhold til naboer, og mere skal jeg ikke sige om det. Det skal vi hjælpe hinanden med så godt vi kan i fremtiden. Tak.

Hans Peter Steffensen. Så er diskussionen afsluttet. Tak til alle der deltog i den.